

ಆಪ್‌ಗಳ ಸಂತೆಯಲ್ಲಿ...

ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಇದೀಗ ಆನ್‌ಲೈನ್ ಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಹಲವು ಆಪ್‌ಗಳು ಬಳಕೆಯಾಗುತ್ತಿವೆ. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಬೈಜು (Byju) ಸಹ ಒಂದು. ಭಾರತೀಯ ಮೂಲದ ಈ ಸ್ಟಾರ್ಟ್‌ಅಪ್ ಕಂಪನಿ, ಆನ್‌ಲೈನ್ ಮೂಲಕ ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಅಗತ್ಯಗಳನ್ನು ಪೂರೈಸುವ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿದೆ. 4 ಕೋಟಿ ಬಳಕೆದಾರರನ್ನು ಹೊಂದಿರುವುದಾಗಿ ಈ ಕಂಪನಿ ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದೆ. ಕೊರೊನಾ ಸಂಕಷ್ಟದ ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಸಂಪನ್ಮೂಲದ ಉಚಿತ ಬಳಕೆಗೆ ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿಕೊಡುವುದಾಗಿ ಬೈಜು ಘೋಷಿಸಿದೆ. ಇದರಿಂದ ಆ ಕಂಪನಿಯ ವೆಬ್‌ಸೈಟ್ ಬಳಕೆದಾರರ ಸಂಖ್ಯೆ ಶೇ. 60ರಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚಾಗಿದೆಯಂತೆ. 'ಸಂಶಯವೇ ಇಲ್ಲ. ದಿಗ್ವಂಧನದ ಪರಿಣಾಮ ಶಿಕ್ಷಣದ ಅಗತ್ಯಗಳಿಗೆ ಆನ್‌ಲೈನ್ ಅವಲಂಬಿತರ ಸಂಖ್ಯೆ ದೊಡ್ಡ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಾಗಿದೆ' ಎಂದು ತ್ವಾರ ಕಂಪನಿ ಮುಖ್ಯಸ್ಥ ಬೈಜು ರವೀಂದ್ರನ್.

ಭಾರತದಲ್ಲಿರುವ ಶಾಲೆಗಳ ಪ್ರಮಾಣಕ್ಕೆ ಹೋಲಿಸಿದರೆ ಆನ್‌ಲೈನ್ ಸೌಲಭ್ಯ ಹೊಂದಿದಂತಹ ಶಾಲೆಗಳ ಪ್ರಮಾಣ ಅತ್ಯಲ್ಪ ಎಂದು ರವೀಂದ್ರನ್ ಒಪ್ಪುತ್ತಾರೆ.

ವೇದಾಂತು (Vedantu), ಟಾಪರ್ (Toppr), ಅನ್‌ಅಕಾಡೆಮಿ (Unacademy) ಮೊದಲಾದ ಆಪ್‌ ಆಧಾರಿತ ಶಿಕ್ಷಣ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಸಹ ಉಚಿತ ಸೇವೆಗೆ ಮುಂದಾಗಿವೆ. ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಮತ್ತು ಹಿಂದಿ ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ ಪ್ರಾದೇಶಿಕ ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಶಿಕ್ಷಣ ಸೌಲಭ್ಯ ಒದಗಿಸುವಂತಹ ಆಪ್‌ಗಳು ಬರುತ್ತಿವೆ. ಗ್ರೇಡ್ ಅಪ್ (Gradeup), ಅಡ್ಡಾ 247 (Adda247), ಮೆರಿಟ್ ನೇಷನ್ (Meritnation), ಎಡ್‌ಎಕ್ಸ್ (edX), ದೀಕ್ಷಾ (Diksha) ತರಹದ ಆಪ್‌ಗಳು ಹೆಚ್ಚು ಬಳಕೆಯಲ್ಲಿವೆ.

'ಕಳೆದ 300 ವರ್ಷಗಳಿಂದ ನಿಂತ ನೀರಾಗಿದ್ದ ಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಈಗ ಹೊಸ ಚಲನೆಯೊಂದು ಸಿಕ್ಕಿದೆ. ಆನ್‌ಲೈನ್ ಶಿಕ್ಷಣ ಭವಿಷ್ಯದ ಹಾದಿಯಾಗಿದ್ದು, ವ್ಯಕ್ತಿಕೇಂದ್ರಿತ ಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಮುಂದಿನ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಆನ್‌ಲೈನ್ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯು ಹೊಸ ದಿಕ್ಕು ತೋರಲಿದೆ' ಎಂದು ಅಭಿಪ್ರಾಯಪಡುತ್ತಾರೆ ಮಹಾತ್ಮ ಗಾಂಧಿ ಶಾಂತಿ ಮತ್ತು ಸುಸ್ಥಿರ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಶಿಕ್ಷಣ ಸಂಸ್ಥೆಯ ನಿರ್ದೇಶಕ ಡಿ. ಅನಂತ.

ಕಿಡ್‌ಬೈಟ್: ಮಕ್ಕಳಿಗಾಗಿ ಲಭ್ಯವಿರುವ ಜನಪ್ರಿಯ ನ್ಯೂಸ್ ಆಪ್

ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ 14 ಕೋಟಿಗೆ ತಲುಪಲಿದೆ ಎನ್ನುವುದೊಂದು ಅಂದಾಜು. ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ನಾಲ್ಕು ಪಟ್ಟು ಹೆಚ್ಚಾದಾಗ, ಅದಕ್ಕೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯಗಳ ಸಂಖ್ಯೆಯೂ ಏರಿಕೆಯಾಗಲಿದೆಯೇ? ಉತ್ತರ ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ 'ಇಲ್ಲ'. ಆನ್‌ಲೈನ್ ಶಿಕ್ಷಣ ಆ ವೇಳೆಗೆ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯಗಳ ಪಾಲಿಗೆ ತುಂಬಾ ಅನಿವಾರ್ಯವಾದ ಸಾಧನವಾಗಲಿದೆ ಎಂಬ ವಿಶ್ಲೇಷಣೆಗಳು ಕೇಳಿ ಬರುತ್ತಿವೆ.

ಡಿಜಿಟಲ್ ಕಂದಕ

ಶಾಲೆ-ಕಾಲೇಜುಗಳು ಕಾರ್ಯ ನಿರ್ವಹಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವೇ ಆದ ಈ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಆನ್‌ಲೈನ್ ಶಿಕ್ಷಣವೇ ಸದ್ಯದ ಪರಿಹಾರ ಎಂಬ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಸಾರ್ವತ್ರಿಕವಾಗಿ ಕೇಳಿ ಬರುತ್ತಿದ್ದರೂ ಇನ್ನೊಂದು ಆಯಾಮದ ಬಗೆಗೂ ಆಲೋಚಿಸುವುದು ಅಗತ್ಯವಾಗಿದೆ. ದೇಶದಲ್ಲಿ ನಗರ ಮತ್ತು ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶಗಳ ಮಧ್ಯೆ, ಬಡವ ಮತ್ತು ಶ್ರೀಮಂತರ ಮಧ್ಯೆ ಸೃಷ್ಟಿಯಾಗಿರುವ ಡಿಜಿಟಲ್ ಕಂದಕ, ಆನ್‌ಲೈನ್ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಎಲ್ಲರ ಕೈಗೆಟುಕಲು ಬಿಟ್ಟೇತೇ ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆ ಕಾಡುವಂತೆ ಮಾಡಿದೆ.

ಶಿಕ್ಷಣದಂತಹ ಪ್ರಮುಖ ಹಾಗೂ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಮಗುವಿನ ಮೂಲಭೂತ ಹಕ್ಕಿನ ವಿಷಯವಾಗಿ ತೀರ್ಮಾನ ಕೈಗೊಳ್ಳುವಾಗ ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಭಾಗದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನೂ ನೆನಪಿನಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವುದು ಮುಖ್ಯ. ಏಕೆಂದರೆ, ಆನ್‌ಲೈನ್ ಶಿಕ್ಷಣ ಪಡೆಯಲು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಯ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಇರಬೇಕಿರುವ ಸಾಧನವೆಂದರೆ ಅದು ಸ್ಮಾರ್ಟ್ ಫೋನ್. ಈ ವರ್ಷದ ಆರಂಭದಲ್ಲಿ ನಡೆಸಿದ ಸಮೀಕ್ಷೆಯೊಂದರ ಪ್ರಕಾರ, ದೇಶದಲ್ಲಿ ಈಗ

ಸ್ಮಾರ್ಟ್‌ಫೋನ್ ಹೊಂದಿರುವವರ ಸಂಖ್ಯೆ 50 ಕೋಟಿಯಷ್ಟಿದೆ. ಅಂದರೆ ಈಗಲೂ ಲಕ್ಷಾಂತರ ಕುಟುಂಬಗಳ ಬಳಿ ಸ್ಮಾರ್ಟ್‌ಫೋನ್‌ಗಳಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲದೆ, ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಭಾಗದಲ್ಲಿ 4ಜಿ ಸಂಪರ್ಕ ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದು ಒಂದೆಡೆ ಇರಲಿ, ಸಿಗ್ನಲ್ ಸಿಗದೆ ಕರೆಗಳನ್ನೇ ಸರಿಯಾಗಿ ಮಾಡಲು ಆಗದಂತಹ ಸ್ಥಿತಿ. ಸಿಗ್ನಲ್ ಹುಡುಕುತ್ತಾ ಹತ್ತಿರದ ಗುಡ್ಡ ಏರುವುದು, ಮರ ಏರುವುದು, ಸ್ವಲ್ಪ ದೂರ ನಡೆದು ಹೋಗುವುದು... ಹೀಗೆ ಏನೇನೋ ಕಸರತ್ತು ನಡೆಸುವಂತಹ ವಾತಾವರಣ ನಮ್ಮ ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿದೆ. ಪಾಠದ ಲೈವ್ ಸ್ಟ್ರೀಮ್ ಅಡತಡೆ ಇಲ್ಲದೆ ಸಿಗಬೇಕೆಂದರೆ ಕನಿಷ್ಠ 3ಜಿ ಸಂಪರ್ಕವಾದರೂ ಇರಬೇಕು. ಅಂತಹ ಕನಿಷ್ಠ ಅಗತ್ಯಗಳೂ ದೊರೆಯದೆ ಕೊರತೆಗಳು ಕಾಡುತ್ತಿವೆ. ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಹೀಗಿರುವಾಗ ಅದಕ್ಕೆ ಪರಿಹಾರ ಕಂಡುಕೊಳ್ಳದೆ ಆನ್‌ಲೈನ್ ಶಿಕ್ಷಣ ನೀಡಲು ಮುಂದಾದರೆ ಬಡಮಕ್ಕಳು ಶಿಕ್ಷಣದ ಮುಖ್ಯವಾಹಿನಿಯಿಂದಲೇ ಹೊರಗುಳಿಯುವ ಅಪಾಯವಿದೆ.

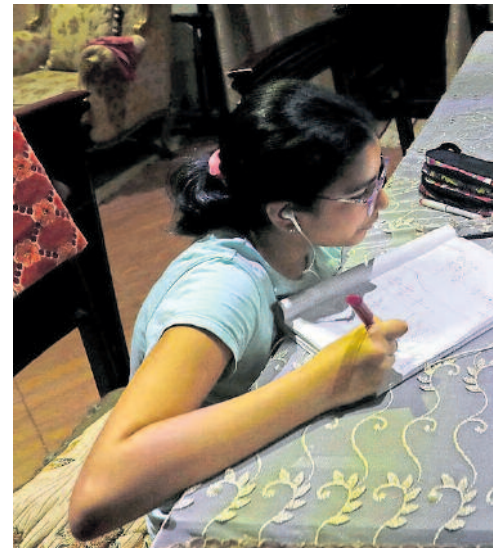
ದೇಶದಲ್ಲಿ ಡಿಜಿಟಲ್ ಯುಗ ಆರಂಭವಾಗಿ ಕೈಯಲ್ಲಿರುವ ಮೊಬೈಲ್‌ನಿಂದಲೇ ಸಾಕಷ್ಟು ಬದಲಾವಣೆಗಳು ಆಗಿರುವುದು ನಿಜ. ಆದರೆ, ಕೋಟ್ಯಂತರ ಬಡವರಿಗೆ ಈಗಲೂ ಸ್ಮಾರ್ಟ್ ಫೋನ್ ಖರೀದಿಯ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಇಲ್ಲ. ಗುಣಮಟ್ಟದ ಇಂಟರ್‌ನೆಟ್ ಸೌಲಭ್ಯ ಬಹುತೇಕ ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಸಿಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಹೀಗಾಗಿ ಬಹುದೊಡ್ಡ ಸಂಖ್ಯೆಯ ಜನ ಈ ಡಿಜಿಟಲ್ ಪರಿಧಿಯಿಂದ ಆಚೆಗೇ ಉಳಿದಿರುವುದು ಅಷ್ಟೇ ನಿಜ.

ಆನ್‌ಲೈನ್ ಶಿಕ್ಷಣದ ಸಾಧ್ಯತೆ ಕುರಿತು ಬೆಳಗಾವಿ ಜಿಲ್ಲೆ, ರಾಮದುರ್ಗ ತಾಲ್ಲೂಕಿನ

ಶಾಲೆಯೊಂದರ ಮುಖ್ಯೋಪಾಧ್ಯಾಯರನ್ನು ಮಾತನಾಡಿಸಿದರೆ, 'ನಾವು ಹಾಗೇನಾದರೂ ಪಾಠ ಮಾಡಲು ಆರಂಭಿಸಿದರೆ ನಮ್ಮ ಶಾಲೆಯ ಅರ್ಧಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿನ ಮಕ್ಕಳು ಶಿಕ್ಷಣ ಸೌಲಭ್ಯದಿಂದ ವಂಚಿತರಾಗಲಿದ್ದಾರೆ' ಎಂದು ನೋವು ತೋಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. 'ಯಾಕೆ ಹೀಗೆ' ಎಂದು ಕೇಳಿದರೆ, 'ಬಹುತೇಕ ಪಾಲಕರ ಬಳಿ ಸ್ಮಾರ್ಟ್ ಫೋನ್‌ಗಳಿಲ್ಲ. ಇದ್ದ ಫೋನ್‌ಗಳಿಗೂ ಸರಿಯಾಗಿ ಸಿಗ್ನಲ್ ಸಿಗಲ್ಲ' ಎಂದು ಉತ್ತರಿಸುತ್ತಾರೆ. 'ತಂತ್ರಜ್ಞಾನದ ಬಳಕೆ ಕುರಿತಂತೆ ನಮ್ಮ ಶಿಕ್ಷಕರಿಗೂ ಅಷ್ಟಾಗಿ ಮಾಹಿತಿ ಇಲ್ಲ. ಈ ಎಲ್ಲ ಕೊರತೆಗಳನ್ನು ಮೀರಿನಿಂತು, ಹೇಗೆ ಪಾಠ ಮಾಡುವುದು ಎಂಬ ಚಿಂತೆ ಕಾಡುತ್ತಿದೆ' ಎಂದೂ ಅವರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

ಎಲ್ಲಿದೆ ದಾರಿ?

ರಾಜ್ಯದ ನೂರಾರು ಹಳ್ಳಿಗಳ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ

ಆನ್‌ಲೈನ್ ಕಾನ್ಸರ್ವೇಷನ್!